

VENDIM
Nr. 25, datë 22.5.2015

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 26.2.2015, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 5 Akti që i përket:

KËRKUES: Sokol Sheti

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Ministria e Brendshme, Zyra Përmbartimore Private Anastas Kote

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm nga autoritetet e ngarkuara nga ligji.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 27 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Gani Dizdari, shqyrtoi pretendimet e kërkuarit, i cili kërkonte pranimin e kërkesës, pretendimet e subjektit të interesuar, Ministria e Brendshme, i cili kërkonte rrëzimin e kërkesës dhe pasi diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuarisi ka punuar si drejtor i Drejtorisë Juridike në Drejtorinë e Përgjithshme të Shërbimeve Mbështetëse pranë Ministrisë së Brendshme, nga maji 2007 deri në datën 25 mars 2013.

2. Me shkresën nr. 1570/5, datë 25.3.2013, të Sekretarit të Përgjithshëm në Ministrinë e Brendshme, kërkuarisi i është dhënë masa disiplinore e largimit nga shërbimi civil.

3. Mbi bazën e ankimit të kërkuarit, Komisioni i Shërbimit Civil, me vendimin nr. 100, datë 16.5.2013, ka vendosur shfuqizimin e aktit nr. 1570/5, datë 25.3.2013, të Sekretarit të Përgjithshëm si të pabazuar në ligj dhe prova; kthimin në vendin e punës në pozicionin e mëparshëm; pagimin e pagës duke filluar nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në zbatimin e këtij vendimi.

4. Ky vendim është kundërshtuar nga Ministria e Brendshme para Gjykatës së Apelit Tiranë, e cila, me vendimin nr. 72, datë 26.9.2013, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 100, datë 16.5.2013, të Komisionit të Shërbimit Civil.

5. Në datën 14.10.2013 është lëshuar urdhri për ekzekutimin e vendimit nr. 100, datë 16.5.2013, të Komisionit të Shërbimit Civil.

6. Në datën 21.10.2013 nga pala debitore, Ministria e Brendshme, është paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë, i cili nuk është shqyrtuar ende.

7. Në datën 17.12.2013 pranë zyrës së përmbauesit gjyqësor privat është paraqitur kërkesa e kërkuessit për ekzekutimin e vendimit të mësipërm, mbi bazë të së cilës është bërë lajmërimi i debitorit për ekzekutim vullnetar.

8. Në datën 13.1.2014 përmbauesi ka bërë lajmërimin e debitorit për ekzekutim të detyrueshëm. Kërkesat e përmbauesit për ekzekutim të vendimit janë përsëritur në datat: 13.2.2014, 10.3.2014, 10.4.2014, 2.6.2014 dhe 20.8.2014.

9. Në datën 2.5.2014 është lëshuar urdhri për vendosjen e sekuestros konservative ndaj degës së thesarit Tiranë. Ky urdhër është përsëritur në datën 2.6.2014. Me urdhrin e kryetarit të degës së thesarit Tiranë, datë 14.5.2014, është vendosur bllokimi i fondeve buxhetore të institucionit debitor për ekzekutimin e vendimit gjyqësor në favor të kreditorit Sokol Sheti, në vlerën e detyrimit 1,399,684 lekë. Ky urdhër është përsëritur në datën 11.8.2014.

10. Në lidhje me detyrimin financiar të shlyer kundrejt kreditorit, rezulton nga vërtetimet e sjella prej palës debitore, Ministria e Brendshme, me shkresën nr. 10524/1, datë 6.1.2015, janë bërë disa pagesa:

10.1 Në datën 20.12.2013 është bërë pagesa prej 195,000.00 lekësh (shpenzime vendime gjyqësore) për llogari të zyrës përmbaimore Anastas Kote, kreditor Sokol Sheti;

10.2 Në datën 18.3.2014 është bërë pagesa prej 88,790.00 lekësh (shpenzime vendime gjyqësore) për llogari të zyrës përmbaimore Anastas Kote, kreditor Sokol Sheti;

10.3 Në datën 3.7.2014 është bërë pagesa prej: 243,029.00 lekësh (shpenzime vendime gjyqësore); pagesë prej 48,040.00 lekësh (taksë përmbarimi) dhe pagesë prej 65,880.00 lekësh (tatim në burim për vendim gjykate) për llogari të zyrës përmbaimore Anastas Kote, kreditor Sokol Sheti;

10.4 Në datën 12.12.2014 është bërë pagesa prej 19,764.00 lekësh (sigurim suplementar) dhe 158,695.00 lekësh (sigurim shoqëror shëndetësor për periudhën 25.4.2013-31.10.2013) për llogari të zyrës përmbaimore Anastas Kote, kreditor Sokol Sheti.

11. Në lidhje me kthimin në punë të kërkuessit, me shkresën nr. 8751 prot., datë 27.10.2014, të Sekretarit të Përgjithshëm të Ministrisë së Brendshme është njoftuar Departamenti i Administratës Publike për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Sipas shkresës, kërkuessit Sokol Sheti i është ofruar vendi i punës së Inspektorit në Drejtorinë e Inspektimit të Përgjithshëm, pasi vendi që ai kishte mbajtur më parë ishte tashmë i zënë. Kërkuessi nuk e ka pranuar vendin e propozuar me arsyetimin se nuk ishte i afërt me pozicionin nga i cili ai ishte larguar padrejtësisht.

II

12. **Kërkuessi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese duke pretenduar cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 100, datë 16.5.2013, të Komisionit të Shërbimit Civil. Kërkuessi pretendon se si shkak i cenimit të së drejtës është sjellja e subjektit të interesuar, Ministrisë së Brendshme, lidhur me mosekzekutimin e detyrimit për rikthimin në punë në vendin që ka mbajtur deri në momentin e largimit padrejtësisht nga puna. Gjithashtu, ai ka kërkuar pagimin e diferencave të pagave të papaguara.

13. **Subjekti i interesuar**, Ministria e Brendshme, ka paraqitur prapësime duke argumentuar:

13.1 Kërkuessi nuk legjitimohet, pasi subjekti i interesuar e ka ekzekutuar detyrimin financiar që kishte ndaj kërkuessit;

13.2 Është plotësuar edhe kushti i kthimit në punë. Kërkuessit i është ofruar një vend pune si inspektor, por ai nuk e ka pranuar. Çështja e rikthimit në detyrë si drejtor i Drejtorisë Juridike nuk është e mundur të realizohet, për shkak të ndryshimit të kriterëve për këtë pozicion pune, të cilat kërkuessi nuk i përmbush.

III Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuësit

14. Subjekti i interesuar ka pretenduar se kërkuesi nuk legjitimohet në kërkesën për konstatimin e cenimit të parimit për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda afatit të arsyeshëm, pasi është përmbushur i gjithë detyrimi financiar i caktuar në vendimin gjyqësor, si dhe ofrimi i një vendi pune të përafërt, gjë që nuk është pranuar nga kërkuesi.

15. Gjykata Kushtetuese vlerëson se kërkuesi *prima facie* ka interes të ligjshëm për të kërkuar zbatimin e një vendimi gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm. Në nenet 131, shkronja “F”, 134 pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, përcaktohet e drejta e individit për të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese për shkeljen e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, pasi të jenë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e këtyre të drejtave.

16. Gjykata Kushtetuese konstaton se në rastin konkret kërkuesi i është drejtuar gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, duke shteruar mjetet juridike për mbrojtjen e së drejtës së tij. Për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, kërkuesi i është drejtuar subjektit të interesuar, i cili është organi kompetent për të përmbushur detyrimin e përcaktuar në vendimin gjyqësor të formës së prerë.

17. Për sa më sipër, Gjykata Kushtetuese arrin në përfundimin se kërkuesi legjitimohet për t’iu drejtuar kësaj Gjykate, pasi nuk ka mjet tjetër ligjor për konstatimin e cenimit të parimit të procesit të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

B. Për pretendimin për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm

18. Gjykata Kushtetuese në jurisprudencën e saj tashmë të konsoliduar ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i një vendimi gjyqësor të formës së prerë duhet konsideruar si pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nenit 6/1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykitimit të drejtë. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 17, datë 23.4.2013, nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 1, datë 19.1.2009, të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësish. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individit e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Pa dyshim që një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr. 17, datë 23.4.2013; nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 1, datë 19.1.2009, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Gjykata ka rikonfirmuar në disa vendime të saj qëndrimin se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces (*shih vendimet nr. 17, datë 23.4.2013; nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 14, datë 15.4.2010; nr. 8, datë 23.3.2010; nr. 9, datë 1.4.2009; nr. 1, datë 19.1.2009, të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Po ashtu, Gjykata, duke u bazuar edhe në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, në mënyrë të vazhdueshme ka rikonfirmuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve

duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen e kërkuarit dhe të autoriteteve përkatëse. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsideru-eshme (*shih vendimet nr. 17, datë 23.4.2013; nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 1, datë 19.1.2009, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Organet shtetërore duhet të përmbushin detyrimet që rrjedhin nga një vendim gjyqësor sapo vendimi të bëhet i ekzekutueshëm. Vendimi i Gjykatës së Apelit, në përputhje me parashikimet e neneve 449 dhe 451 të KPC-së, është i formës së prerë dhe ushtrimi i rekursit ndaj tij pranë Gjykatës së Lartë nuk ka efekt pezullues, me përjashtim të rasteve kur kjo e fundit vendos pezullimin e vendimit në bazë të nenit 479 të KPC-së (*shih vendimin nr. 56, datë 21.12.2012, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Gjykata çmon se çështja në shqyrtim duhet të vlerësohet lidhur me natyrën e detyrimit që duhej të ishte përmbushur nga subjekti i interesuar. Konkretisht, pagimi i pagës si drejtor i Drejtorisë Juridike gjatë kohës që kërkuari nuk ka punuar si i tillë, për shkak të largimit nga detyra, si dhe rikthimi në detyrën që mbante para largimit.

24. Në rastin konkret nuk rezulton se ekzekutimi i vendimit gjyqësor të jetë pezulluar me vendim të Gjykatës së Lartë apo në fazën e veprimeve përmbarimore. Si i tillë, mund e duhej të ekzekutohej nga pala debitore pa u kushtëzuar nga veprimi i kërkuarit për ekzekutimin nëpërmjet procedurave përmbarimore.

i) Kompleksiteti i çështjes

25. Në lidhje me kompleksitetin e çështjes Gjykata vëren se çështja konkrete nuk paraqet kompleksitet nga pikëpamja faktike ose ligjore. Kërkesa në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, për sa i përket kthimit në punë dhe pagimit të kërkuarit për periudhën e qëndrimit pa punë, pra deri në ekzekutimin e vendimit gjyqësor.

ii) Sjellja e kërkuarit

26. Kohëzgjatja e arsyeshme e procedimit të çështjes është vlerësuar nga Gjykata si thelbësore për të përcaktuar nëse ndodhemi para rastit të tejkalimit të afateve të arsyeshme. Ky element lidhet me mosekzekutimin e vendimeve të formës së prerë për faj të veprimeve apo mosveprimeve të kërkuarit, duke sjellë tejkalimin e një afati të arsyeshëm për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

27. Në çështjen konkrete sjellja e kërkuarit përcaktohet nga qëndrimi i tij gjatë fazës së ekzekutimit të vendimit. Rezulton që kërkuari jo vetëm nuk është bërë pengesë për realizimin e procesit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, por ai ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin e tij të plotë.

28. Mbështetur në aktet e paraqitura rezulton se kërkuari, në datën 17.12.2013, ka paraqitur kërkesë për ekzekutimin e vendimit, pranë zyrës së përmbaruesit gjyqësor privat, mbi bazë të së cilës është bërë lajmërimi i debitorit për ekzekutim vullnetar. Në datën 13.1.2014, përmbaruesi ka bërë lajmërimin e debitorit për ekzekutim të detyrueshëm. Kërkesat e përmbaruesit për ekzekutim të vendimit nga pala debitore janë përsëritur në datat: 13.2.2014, 10.3.2014, 10.4.2014, 2.6.2014, 20.8.2014. Nga këto fakte, rezulton se sjellja e kërkuarit nuk ka shkaktuar vonesa, përkundrazi ka ekzistuar interesi i ligjshëm i tij i shoqëruar me veprimet përkatëse, me qëllim realizimin e detyrimit që rrjedh nga një vendim i formës së prerë.

iii) Sjellja e autoriteteve

29. Për sa i përket sjelljes së autoriteteve, Gjykata Kushtetuese ka theksuar se përballë detyrimit për zbatimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, të gjitha subjektet, qofshin këto private apo publike, duhet të përgjigjen njëjloj (*shih vendimin nr. 7, datë 27.2.2012, të Gjykatës Kushtetuese*). Në rastin në shqyrtim, përmbaruesi gjyqësor privat, si subjekt procedural në fushën e ekzekutimit, ka qenë i

pajisur me të gjitha mjetet procedurale që mundësojnë ekzekutimin e titullit ekzekutiv. Nga dokumentet bashkëngjitur dosjes rezulton se nga përmbaruesi gjyqësor janë kryer të gjitha veprimet e nevojshme, por që kanë rezultuar të pasuksesshme për sa i takon kthimit në punë të kërkuesit nga ana e palës debitore.

30. Subjekti i interesuar, Ministria e Brendshme, është shprehur se është në pamundësi për të ekzekutuar detyrimin për të rikthyer kërkuesin në punë. Sipas shkresës së Sekretarit të Përgjithshëm të Ministrisë së Brendshme, datë 29.1.2015, rezulton se pak kohë pas dhënies së vendimit nga Gjykata e Apelit, mbi bazën e urdhrit nr. 190, datë 18.10.2013, të Kryeministrit, Drejtoria ku ka qenë i punësuar kërkuesi u reformua duke u quajtur Drejtoria Juridike dhe e Përafrimit të Legjislacionit, gjë e cila ka sjellë dhe ndryshimin e përbërjes sektorale, përshkrimit të punës dhe të kriterëve të rekrutimit të nëpunësve në këtë Drejtori. Për t'u punësuar në këtë Drejtori duhet të plotësohet kushti i pasjes së 3 viteve përvojë pune në fushën e përafrimit të legjislacionit, kriter i cili nuk plotësohet nga kërkuesi.

31. Gjithashtu, pala debitore, përveç se e konsideron veten në pamundësi, e quan edhe të realizuar detyrimin që ka ndaj kërkuesit për kthimin në punë. Për këtë qëndrim të saj, ajo parashtroi para Gjykatës faktin se i ka ofruar kërkuesit vendin e specialistit në një sektor tjetër brenda Ministrisë së Brendshme, konkretisht pozicionin e Inspektorit në Drejtorinë e Inspektimit të Përgjithshëm. Ky pozicion nuk është pranuar nga kërkuesi me arsyetimin se sipas vendimit të Komisionit të Shërbimit Civil, ai duhej të kthehej në vendin e mëparshëm të punës dhe jo në një vend pune që nuk i përafrohet në nivel dhe kategori atij që kishte më parë dhe nga i cili ishte larguar padrejtësisht.

32. Gjykata vëren se pala debitore ka vazhduar me ekzekutimin e detyrimit financiar, i cili rezulton i ekzekutuar në tërësi. Nga parashtrimet e palës debitore rezulton se ajo e konsideron të ekzekutuar plotësisht vendimin në të gjitha pikat e tij.

33. Gjykata në jurisprudencën e saj është shprehur se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme për këtë rast, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit (*shih vendimin nr. 2, datë 1.2.2011 dhe nr. 10, datë 1.3.2012, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka theksuar se shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion, nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetej inefektiv dhe i pazbatueshëm për një kohë tepër të gjatë (*shih vendimet nr. 13, datë 21.3.2012; nr. 43, datë 19.12.2007, të Gjykatës Kushtetuese*). Një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr. 13, datë 21.3.2012; nr. 8, datë 23.3.2010; nr. 6, datë 6.3.2009; nr. 43, datë 19.12.2007, të Gjykatës Kushtetuese*).

34. Gjykata vëren se pretendimi i subjektit të interesuar se kërkuesi nuk plotëson kriteret për të mbajtur vendin e punës, nga i cili kërkuesi u largua padrejtësisht, është i pabazuar. Gjykata vëren se detyrimi për kthimin në punë rrjedh nga një vendim gjyqësor. Gjithashtu, kërkuesi ka paraqitur disa herë kërkesë pranë Ministrisë së Brendshme, duke kërkuar përmbushjen e këtij detyrimi. Gjykata vëren se subjekti i interesuar duhej të kishte bërë të gjitha përpjekjet për t'i ofruar kërkuesit një vend të përafërt me atë që ka mbajtur para largimit nga puna, në rast se i njëjti vend pune nuk është më i mundur të ofrohet. Vendi i inspektorit pranë Drejtorisë së Inspektimit nuk është i të njëjtit nivel dhe kategori me atë të drejtorit të Drejtorisë Juridike.

35. Gjykata çmon se në lidhje me pagimin e pagës, si pjesë e detyrimit të përcaktuar me vendimin gjyqësor të formës së prerë, nuk konstatohet cenim i së drejtës për një proces të rregullt ligjor, pasi subjekti i interesuar ka shprehur vullnet dhe ka shlyer detyrimet për këtë pjesë.

36. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e moszekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga

autoritetet e ngarkuara nga ligji dhe brenda një afati të arsyeshëm, është i bazuar dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 dhe vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin pjesërisht të kërkesës.
- Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit të formës së prerë nr. 100, datë 16.5.2013, të Komisionit të Shërbimit Civil, për sa i përket moskthimit në punë të kërkuarit.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Gani Dizdari

Anëtarë kundër: Sokol Berberi, Fatos Lulo, Besnik Imeraj